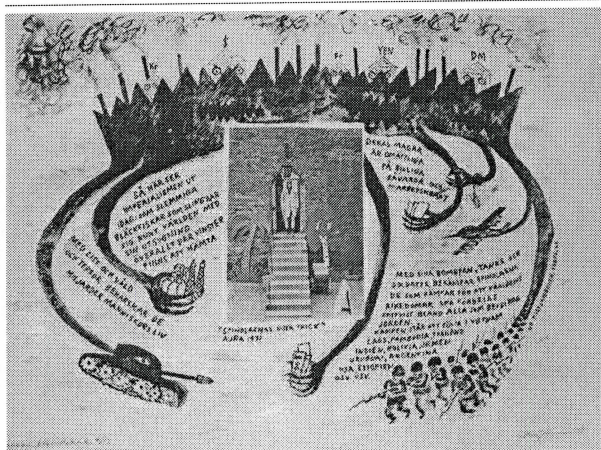

RECENSION

Gittan Jönsson, "Trappan".

En lundensisk pärla

KONST

Aura 90!

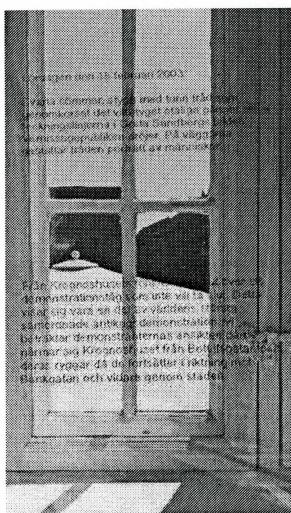
Jubileumsutställning med 38 konstnärer. Krognoshuset, Lund, t o m 2/9.

■ "Ett galleri är ett fångelse", skriver Gertrud Alfredsson i texten om sitt verk "Konstfången", som hänger på Krognoshusets fasad. En docka i randig klädsel är fångad i flykten. Det är en begriplig liknelse: att konstvärlden med sina nycklar och normer upplevs som frihetsberövande för den konstnär som tvingas förhålla sig till den. Samtidigt slås jag av en känsla av frihet på konstföreningen Auras jubileumsutställning; friheten i hur just konst kan uttrycka kopplingar och stanna vid erfarenheter som sällan får utrymme.

Aura har alltid varit en organisation i sin tid. Föreningen bildades 1928 och var då en sammanslutning av män och oljemålningar. Men när de 90 åren firas med 38 konstnärer är hälften kvinnor. Flera av verken anspelar på tidigare utställningar, vilket är ett bra sätt att dokumentera historien, men även en påminnelse om hur sällan det i kulturoffentligheten ges tillfälle att reflektera kring avslutade utställningar och vad de har betytt.

Gittan Jönssons kollage "Trappan" återanvänder ett gammalt foto från en utställning 1971 på Krognoshuset och samma års politiska paroller. Det blir ett tidsdokument som vägrar stanna i det förflutna. I ett av mina favoritverk, "Lördagen den 15 februari 2003", minns Annelie Nilsson en vernissagelördag med Greta Sandberg, det starka intrycket av hennes bilder, men även hur de stod och väntade på publiken när ett stort demonstrationståg plötsligt passerade. Det var den dagen då människor över hela världen protesterade mot Irakkriget.

Om konstvärlden kan kännas som ett fångelse för konstnären så kan den te sig lika stängd för de som står utanför murarna. Men Krognoshusets väggar är genomträngliga. Nu pratar jag inte om spöken, även om detta tas upp i utställningen, utan om det som är Auras styrka: angelägenheten som

Annelie Nilsson, "Lördagen den 15 februari 2003".

både publik och intern verksamhet. Jubileet blir ett tillfälle att få insyn i det senare.

Mariana Manner ställer ut en liten plastrelief, "Sovaren" av Barbro Bäckström, som Manner själv var modell för och som hon nu har invid sin säng. Marianne Anderssons och Lars Embäcks bildspel "Roulette" är en ström av privata bilder tagna med en mobiltelefon – ibland viktiga dokument, ibland som snabba anteckningar. Verket är en ready-made som potentiellt skissar en bit av ett liv, men i en värld där bilder finns i överflöd och uppmärksamhet är en bristvara är det också en viktig övning i att se vad som händer när lättvindiga bilder privilegieras.

Aura fungerar som en plantskola (inte minst för intendenten, flera har gått vidare till prestigejobb i konstvärlden) och som ett sammanhang för samarbete och mentorskap. Men Krognoshuset är minst lika viktigt för sin publik, som ambitiös aktör på samtidskonstscenen och en pärla i Lunds konstvärld.

CHRISTINE ANTAYA
konstkritiker